

EXPRESS CODZIENNY

Za Redakcję i Wydawnictwo: Stefan Kiedrzyński, Kielce, ul. Sienkiewicza 32

10GR.

Piątek 25 czerwiec 1937 r.

Obraza Majestatu Rzplitej

przez ks. metropolitę Sapięę

Premier Sławoj-Składkowski złożył dymisję — Prezydent dymisji nie przyjął

W części wczorajszego nakładu podaliśmy następującą wiadomość:

We środę w godzinach popołudniowych Pan Prezydent Rzeczypospolitej przyjął p. prezesa Rady Ministrów gen. dyw. Sławoja - Składkowskiego, który złożył Panu Prezydentowi swoje podanie o dymisję. Podanie szefa Rządu o dymisję ma treść następującą: „Do Pana Prezydenta Rzeczypospolitej.

Zaszedł fakt nie wykonania woli Pana Prezydenta Rzeczypospolitej przez obywatela polskiego w sprawie kultu Narodu dla Marszałka Piłsudskiego.

Fakt ten będący obrazą Majestatu Rzeczypospolitej zainstniał w czasie mego urzędowania, jako premiera Rządu i faktowi temu nie zdołałem zapobiec.

Proszę posłusznie Pana Prezydenta o niezwłoczne udzielenie mi dymisji ze stanowiska szefa rządu.

(—) Gen. dyw. Sławoj-Składkowski“.

Nieprawdopodobna wiadomość

Wydział Wykonawczy Naczelnego Komitetu Uczczenia Pamięci Marszałka Józefa Piłsudskiego nadsyła nam poniższe oświadczenie:

Dnia 17 czerwca rb. ks. metropolita krakowski Sapięę wystosował do Wydziału Wykonawczego Komitetu Uczczenia Pamięci Marszałka Piłsudskiego pismo, w którym oś-

powodem, który wywołał to podanie jest list ks. metropolity Sapięę z dn. 22 czerwca b. r. do Pana Prezydenta Rzeczypospolitej. W liście tym ks. metropolita wyraża niemożność zastosowania się do życzenia Pana Prezydenta w sprawie przechowania trumny z ciałem Marszałka Piłsudskiego.

PAN PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ DYMISJI NIE PRZYJĄŁ.

W dniu 25 bm. w godzinach popołudniowych odbyło się pod przewodnictwem premiera generała Sławoja - Składkowskiego posiedzenie Rady Ministrów.

Na posiedzeniu tym prezes Rady Ministrów poinformował członków Rządu o dalszym przebiegu wydarzeń, związanych ze sprawą przeniesienia zwłok Marszałka Piłsudskiego.

Rada Ministrów wyraziła całkowitą jednogłośnie poglądów na tę sprawę.

zwłokami Marszałka Piłsudskiego do krypty pod Wieżą Srebrnych Dzwonów będzie wymagało ponownego przeniesienia jej do innej krypty na czas wykonywania sarkofagu i wreszcie jeszcze ponownego przeniesienia dla ostatecznego złożenia w sarkofagu.

Na pismo Wydziału Wykonawczego Komitetu, ks. metropolita odpowiedział listem z dn. 20 czerwca rb., oświadczając, że nie zmienia swego postanowienia przeniesienia trumny Marszałka Piłsudskiego do nowej krypty.

Wobec tego stanowiska Wydział Wykonawczy zwrócił się do Pana Prezydenta Rzeczypospolitej, który podziela-

jąc opinię Wydziału, wystosował list do ks. metropolity, prosząc o pozostawienie na miejscu trumny Marszałka Piłsudskiego. Na list Pana Prezydenta R. P. nadeszła od ks. metropolity Sapięę odpowiedź odmowna.

Wobec tej wręcz nieprawdopodobnej wiadomości i niemożności wywarcia jakiegokolwiek wpływu na decyzję ks. metropolity, Wydział Wykonawczy Komitetu stwierdza z całą powagą i naciskiem, że odpowiedzialność za przeniesienie zwłok z trumną Marszałka Piłsudskiego spada wyłącznie na ks. metropolitę Sapięę, co niniejszym podaje do publicznej wiadomości.

Ostry protest Warszawy

We środę wieczorem w czasie trwania posiedzenia Rady Miejskiej m. st. Warszawy radny Tomczak zgłosił następującą rezolucję:

„Wobec obrazy majestatu Rzeczypospolitej przez ks. metropolitę krakowskiego, Tym-

czasowa Rada Miejska m. st. Warszawy, obradująca w momencie, gdy nadeszła do sali wiadomość o tym fakcie, postanawia przerwać natychmiast swoje posiedzenie, aby w ten sposób zaprotestować przeciwko niesłychanemu sta-

nowisku obywatela polskiego w stosunku do najświętszych uczuć Narodu Polskiego“.

Rezolucji tej radni miejscy wysłuchali stojąc. Po odczytaniu rezolucji posiedzenie zostało natychmiast przerwane.

OBRAZA UCZUCI CAŁEGO NARODU

Unia Polskich Związków Obro-

czyni Ojczyzny powzięła następującą uchwałę:

„Stanowisko ks. metropolity krakowskiego, ujawnione w pismach z dn. 20 i 22 czerwca b. r., a zawierające obrazę uczuć całego Narodu, zjednoczonego w czci i miłości Wielkiego Marszałka oraz obrażę Majestatu Rzeczypospolitej, zmusza nas do najgorętszego protestu i wyrażenia bezwzględnej woli, aby groby wawelskie, będące sanktuarium narodowym, były niezwłocznie wyjęte spod władzy i zarządu ks. metropolity krakowskiego“.

DEKLARACJA LEGIONISTÓW

Zarząd okręgu stołecznego Związku Legionistów Polskich wysłał pod adresem p. premiera gen. Sławoja Składkowskiego następującą depe-

szę:

„W obliczu faktów, obrażających uczucia całego Narodu i Majestatu Rzeczypospolitej, legionieci stolicy, spieszą wyrazić Panu Generalowi, jako szefowi Rządu wyrazy żołnierskiego posłuszeństwa“.

Rzesza wycofała się z kontroli Jej śladem poszły Włochy

LONDYN. — Agencja Reutera komunikuje: Ambasador v. Ribbentrop złożył w Foreign Office notę, zawiadamiającą, że Niemcy ostatecznie wycofują się z kontroli

nieinterwencji.

Brytyjskie koła miarodajne wyrażają opinię, że decyzja niemiecka, do której również przyłączyły się Włochy, nie oznacza, aby Włochy i Niemcy całkowicie wycofały się z komitetu nieinterwencji lub układu nieinterwencji.

Nota niemiecka głosi: Ponieważ rządy angielski i francuski nie były gotowe do przyjęcia nawet minimalnego postulatów, a mianowicie demonstracji morskiej 4-ch mocarstw celem wyrażenia ożywej solidarności i ostatniej przestrogi, rząd niemiecki zżalem oświadcza, że wśród

nieinterwencji.

W 15-tej minucie Wilimowski z podania Szerfkiego strzela trzecią bramką dla Polaków. Dopiero w 26-ej minucie z wypadu Wetterstroem zdobywa honorowy punkt, ustanawiając wynik dnia.

Ostatnie chwile należą do Szwedów, ale ich ataki nie mogą już wpłynąć na wynik meczu.

Polska wystąpiła w następującym składzie: Madejski, Gemza, Szczepaniak, Kotlarezyk II-gi, Wasiewicz, Kryszkiewicz, Pice I, Piótek, Szerfke, Wilimowski, Wodarz.

Obrońca grała doskonale, zwłaszcza Gemza. W pomocy najlepszy był Piótek. W ataku wyróżnić można doskonałego kierownika napadu, Szerfkiego.

W drużynie szwedzkiej najlepszy był bramkarz. Zawody prowadził p. Leclerque bez zarzutu.

Należy podkreślić świetną organizację na stadionie. Widac, że po niefortunnym meczu z Niemcami nasi organizatorzy dużo się nauczyli. Wdzięczna im jest za to publiczność, która w kulturalny sposób mogła przyglądać się wspaniałej imprezie sportowej.

Wobec tego postanowił przeniesienie trumny ze zwłokami Marszałka Piłsudskiego z krypty św. Leonarda do krypty pod Wieżą Srebrnych Dzwonów.

Wydział Wykonawczy Komitetu po otrzymaniu tego listu zwrócił się do ks. metropolity o nie czynienie tego, gdyż przeniesienie trumny ze

zasadą, sprawujących kontrolę brakuje ducha solidarności, owego ducha, który stanowi niezbędny warunek wykonania wspólnego międzynarodowego zadania.

Na skutek powyższego rząd niemiecki postanowił ostatecznie wycofać się z kontroli.

BERLIN. Wczoraj odbyło się posiedzenie rady ministrów pod przewodnictwem kanclerza Hitlera. W posiedzeniu wzięli udział wszyscy ministrowie, a także dowódca sił zbrojnych lądowych gen. v. Fritsch oraz dowódca marynarki wojennej admirał Raeder.

Według pogłosek, dotychczas niesprawdzonych, Rozenholc zwolniony niedawno ze stanowiska ludowego komisarza handlu zagranicznego, został aresztowany. Powody jego aresztowania nie są znane. W kołach oficjalnych nie można w tej sprawie zasięgnąć żadnych informacji.

Przewodniczący rady komisarzy ludowych Republiki węgierskiej Mladiszwili został aresztowany.

Oprócz Michalskiego aresztowano podobno spośród członków redakcji „Izwestii“ przeszło 10 osób. Pogłoski te nie znajdują potwierdzenia w kołach oficjalnych.

Polska pokonała Szwecję 3:1 Wspaniały sukces naszej drużyny piłkarskiej

W środę rozegrany został w Warszawie na stadionie Wojska Polskiego międzypaństwowy mecz piłkarski Polska — Szwecja. Polska odniosła wspaniały zwycięstwo w stosunku 3:1 (2:0).

Mecz wywołał olbrzymie zainteresowanie i mimo powszedniego dnia zgromadził na specjalnie przebudowanym i przystosowanym do tego meczu stadionie przeszło 20 tysięcy widzów.

Przed meczem, po powitaniach i wymianie piłatek, odegrano hymny narodowe obu państw, przy czym w czasie odegrania hymnu polskiego publiczność odspiewała równocześnie chórem hymn.

Mecz rozpoczynają Polacy, którzy od razu narzucają Szwedom ostre tempo. Szwedzi nie umieją sobie zupełnie poradzić z atakami polskimi i przez pierwszą połowę Polacy nie schodzą z połowy boiska gości.

Bramkarz Polaków nie jest w tym okresie zupełnie zatrudniony, gdyż ani razu ataki Szwedów nie dochodzą naszej bramki.

Prowadzenie zdobywa dla naszej drużyny Wodarz po kornerze,

strzelonym przez Szerfkiego. W 25 minucie Piótek podwyższa wynik do 2:0 na naszą korzyść. W kilka minut później Wilimowski zostaje kontuzjowany i schodzi z boiska. Przez ten czas Polacy grają w dziesiątkę.

Pod koniec pierwszej połowy Wilimowski wraca na boisko. Tempo gry nieco słabnie, niemniej zaznacza się w dalszym ciągu wyraźna przewaga Polaków i gra toczy się wciąż na boisku Szwedów.

W czasie przerwy na stadion przyjechał, entuzjastycznie witany przez publiczność, Marsz. Śmigły-Rydz. Pozostał on do końca meczu na stadionie.

Druga połowa rozpoczyna się od ataku Polaków, piłka przy tym zostaje skierowana przez szwedzkiego obrońcę do własnej bramki.

Bramkarz Szwedów nie zdążył interweniować, ale piłka odbiła się o słupki i minęła bramkę o kilka centymetrów.

Po pierwszym kwadransie Szwedzi usiłują dojść do głosu. Pierwszych groźnych ataków na bramkę Polaków został przytomnie zlikwidowany przez Madejskiego.

Kalendarz dnia

PIĄTEK

Lucji p. i tow.,
Prospera, Wil-
helma op.
Słowiański: Wła-
stymila św. To-
listawy.
Słońca wsch. 5,15,
zach. 20,01.
Księżycy wsch. —
20,45, zach. 4,25.

25
CZERWIEC

HISTORIA PODAJE:

- 1447 Koronacja Kaz. Jagiellończyka.
- 1807 Spotkanie Napoleona I na Niemnie pod Tylżą i zawarcie przymierza.
- 1848 W Berlinie powstała „Liga Polska” dla legalnego popierania sprawy polskiej.

PRZYSŁOWIA:

„Przed świętym Janem o deszcz trzeba prosić,
Po świętym Janie i sam będzie rosic”

KTO NIE WIE, ŻE:

Japonia przechodzi najwięcej trzęsień ziemi.

HUMOR WIELKICH LUDZI:

Zmartwienie artystki: W towarzystwie mówiono o nieszczęściu, jakie spotkało pewnego znanego pisarza. Ktoś powiedział:
— Powoli się pocieszy. Czas jest najlepszym pocieszycielem w nieszczęściu.
— Nie zawsze — wtrąciła Mistinguett — miałam w moim życiu wielkie zmartwienie, którego czas nie zatarał.
— Jakiego?
— Pierwsza zmarszczka na mojej twarzy.

Zatarg między generałami

Sensacyjne aresztowanie gen. Lima

RIO DE JANEIRO. Olbrzymią sensację wywołało aresztowanie b. dowódcy 1-go okr. wojsk. gen. Waldomiro, Lima.
Rozkaz aresztowania gen. Lima wydał min. spr. wojsk. gen. E. Gaspar Dutra. Według doniesień prasy gen. Lima wyśtosował do ministra wojny piśmo, w którym oświadcza, że wezwany został w dn. 11 czerwca do prezydenta republiki, który mu zakomunikował, iż mianowany niedawno szef sztabu gen. Goes Monteiro oskarża go o spiskowanie przeciwko obecnemu rządowi.
W piśmie swym gen. Lima odpiera stawiane mu zarzuty i oskarża gen. Monteiro o oszczerstwo, prosząc o wdrożenie w tej sprawie dochodzenia służbowego.

Sabotaż umów zbiorowych będzie przez władze karany

Stwierdzono w ostatnich czasach, że niejednokrotnie powstają zatargi, które często przybierają formę strajkową na tle niewykonywania przez pracodawców umów zbiorowych i orzeczeń rozjemczych, względnie na tle żądania robotników uzyskania zmiany warunków pracy i płacy.
Min. Opieki Społecznej wskazało w zarządzeniu na

Kpt. Janusz i Belg Demuyter zajęli pierwsze miejsca w Gordon Bennecie

BRUKSELA. Po otrzymaniu wiadomości o wylądowaniu kpt. Janusza i Belga Demuytera, prasa belgijska nie kryje radości ze zwycięstwa swego roka.
Różnica między obu balonami wynosi 25 klm. Demuyter przeleciał 1.425 klm., podczas gdy kpt. Janusz i inż. Krzyżkowski 1.400 klm. Różnica ta jest jednak tak mała, że aczkolwiek wiek prasy belgijskiej podaje wyniki tych zawodów z Demuyterem na pierwszym miej-

Koniec sesji nadzwyczajnej Izb Ustawodawczych

W środę po południu odbyło się plenarne posiedzenie Sejmu. Porządek dzienny obejmował sprawozdanie komisji oświatowej o poprawkach wprowadzonych przez Senat do noweli do ustawy o szkołach akademickich oraz do projektu ustawy o Polskiej Akademii Literatury.

Sejm w myśl wniosków komisji wypowiedział się za przyjęciem poprawek senackich. W ten sposób Sejm zakończył swoje prace objęte rozporządzeniem o sesji nadzwyczajnej.

Tempo prac Izb Ustawodawczych było tym razem bardzo powolne i dlatego sesja przeciągnęła się ponad termin przewidywany.

Z najważniejszych prac załatwionych przez sesję nadzwyczajną wymienić należy ustawę o kredytach dodatkowych dla gospodarstw dotkniętych klęską powodzi, nowelę do ustawy o szkołach akademickich, wreszcie Sejm odrzucił projekt ustawy o uregulowaniu finansów samorządowych.

Ta ostatnia sprawa wywołała największe zainteresowanie. Przypominamy, że do rządowego projektu zostały zgłoszone poprawki, zmierzające do podwyższenia stawek podatkowych na rzecz samorządu miejskiego. Na skutek zajęcia przez Rząd stanowiska poprawki te zostały przez komisję skarbową odrzucone, jak również cały projekt rządowy.

Wczorajsze posiedzenie Sejmu było więc ostatnim w obecnej sesji

SKŁADAJCIE OFIARY NA
FUNDUSZ
OBRONY
MORSKIEJ

Niezwykła afera sowiecka

MOSKWA. — W truście planowania miast na Dalekim

nadzwyczajnej.
W kołach parlamentarnych przewidują, że w połowie przyszłego miesiąca, zwołana zostanie druga nadzwyczajna sesja, wyłącznie dla załatwienia pewnych spraw śląskich, w związku z wygaśnięciem umowy genewskiej o Górnym Śląsku.

Niemcy kolonizują Abisynię wespół z Włochami

DZIBUTTI. — Według wiadomości otrzymanych przez sferę handlową w Dżibutti, pomiędzy Włochami a Niemcami

Narodziny danieli

W ogrodzie zoologicznym w Warszawie przyszyły na świat dwa danieli, zwiększając stadko tych zwierząt do 10. Jeden z danieli jest zupełnie biały. Włode biegają po zagrodzie.

Ze względu na swą delikatną budowę, są one przedmiotem szczególnego zainteresowania publiczności.

Wschodzie wykryto olbrzymią aferę, a mianowicie funkcjonariusze tego trustu na czele z dyrektorem Gapszewiczem i jego zastępcą Brelginem przyjmowali zamówienia prywatne i wykonywali je środkami państwowymi na swoją korzyść.
Zamówienia przyjęte oficjalnie przez trust były przez afezystów sabotowane, lub wprost odrzucane. Obu dyrektorów aresztowano.

Nastrój podniecenia w Palestynie

JEROZOLIMA. — Nastrój w Palestynie jest znowu bardzo podniecony. Wśród Arabów oczekują, że władze mandatowe zastosują szereg ostrych środków w przypuszczeniu, że w kraju istnieje tajna organizacja terrorystyczna,

skierowana przeciwko wyższemu urzędnikowi angielskiemu.

Mówią nawet o możliwości znacznego skrepowania wielkiego Muftiego, którego działalność coraz bardziej niepokoi i drażni władze.

Walencja nie da się zaskoczyć i bronić będzie swej suwerenności

WALENCJA. — Komunikat półrządowy, ogłoszony po wczorajszym posiedzeniu rady ministrów, podaje, iż rząd zbadał przebieg wypadków międzynarodowych w związku z sprawami hiszpańskimi.

Wydano wszelkie niezbędne zarządzenia, aby ustrzec się przed zaskoczeniem przez wypadki, jakie mogłyby nastąpić. Można dodać — głosi dalej komunikat — iż rząd hiszpański nie zgodzi się nigdy na najmniejsze nawet naruszenie całości terytorium, na którym sprawuje kontrolę, ani też swych praw suwerennych.

Rząd zastanawiał się też nad stanowiskiem „niektórych mocarstw”. Chodzi tu przede wszystkim o Niemcy.

DINOL plyn — przy poceniu pach od POTU
proszek przy poceniu nóg

PORADNIA ŻYCIOWA

Rolfa Nelsona

Aby uzyskać bezpłatną poradę, należy przesłać w liście pytania, imię i nazwisko, dokładny adres, datę urodzenia, pseudonim, oraz kupon.

MARIA Z.
Złe Pani postąpiła. Koniecznie panować nad nerwami, wyczuwam, że po ułnych staraniach uda się to Pani. — On powróci, ponieważ szczerze Panią kocha i życie bez Pani nie ma dla niego żadnego uroku. Dlatego przebaczy. Czekaj cierpliwie i nie popielniaj głupstw. Na posadzie utrzyma się Pani, pracodawcy są zadowoleni.

ską, widzę jak bardzo cierpi z powodu Pana. Ta szlachetna i pełna poświęcenia istota, która pracą rąk utrzymuje Pana i dzieci nie zasługuje na takie traktowanie. Opamiętaj się Pan! Nie wolno bić i maltretować kobiety! Jeśli ona odejdzie zginię Pan marnie. Koniecznie wzięść się do jakiejś pracy.
S. O. S.

Z powodu wielkiego napływu listów odpowiadam kolejno. Po za kolejną wysyłam odpowiedzi na prywatny adres tylko, po nadesłaniu 3,50 w znaczkach pocztowych na koszt kancelaryjne. Przesyłać należy na mój adres: Warszawa, Piusa XI 37/8.

45-lata.
Jest Pani w okresie przekwitania i dlatego to ciągle zdenerwowanie. Nie poważnego Lekarz w tym wypadku nie pomoże. Z czasem to minie. Musi Pani nad sobą panować i nie męczyć zbytnio otoczenia. Mąż Pani jest również nerwowy i jeśli Pani się nie opanuje, dojdzie do katastrofy. Widzę grożące z tej strony niebezpieczeństwo i przestrzegam.

KUPON
bezpłatnej porady
życiowej
ROLFA NELSONA

Chcą uruchomić kopalnie Sensacyjny projekt bezrobotnych górników

Do Ministerstwa Opieki Społecznej i Dyrekcji Funduszu Pracy wpłynął memoriał bezrobotnych górników z miejscowości Bolesławie w Zagłę

biu Dąbrowskim, gdzie jak wiadomo zatopiono przed dwoma laty kopalnię cynku.

Górnicy bolesławscy zamierzają utworzyć Spółdzielnię Pracy w celu uruchomienia zatopionych 3-ech kopalń cynku, pirytu i galmanu.

Według przeprowadzonych obliczeń znajdują się jeszcze bowiem w nich złoża rudy cynkowej, przekraczające 8.000.000 tonn. Spółdzielnia prac bezrobotnych górników umożliwiłaby zatrudnienie 1000 osób.

Górnicy bolesławscy zabiegają o przyznanie tej placówce kredytu w wysokości 500.000 złotych.

Wczoraj przejechała przez Warszawę grupa bezrobotnych górników zaangażowanych do kopalni w Estonii. Do Estonii wyjechało 156 górników, wraz z rodzinami.

Transportowiec z uciekinierami zatrzymany przez okręt powstańczy

SAINT JEAN DE LUZ. — Transportowiec „Mariana Moller”, płynący pod flagą bry-

tyjską i wiozący 1700 pasażerów ewakuowanych z Santanderu, zatrzymany został na pełnym morzu przez okręt powstańczy.

Dowódca okrętu stwierdził, że wśród pasażerów znajdowali się liczni przebrani milicjanci i zawiadomił niezwłocznie o tym dowódcę pancernika angielskiego „Resolution”, pełniącego kontrolę tej części wybrzeży.

Transportowiec odpłynął następnie do Saint Jean de Luz pod eskortą torpedowca angielskiego.

Po przybyciu do portu, na pokład transportowca zjawili się konsul W. Brytanii w towarzystwie komisarza policji.

niedopuszczalność niestosowania się stron do obowiązujących umów, czy orzeczeń, jak również lekceważenia obowiązku przestrzegania zaciągniętych zobowiązań.

Złośliwe sabotowanie zawartych umów i lekceważenie żądań inspekcji pracy co do wyjaśnienia sytuacji winny być zdaniem Ministerstwa karane.

scu, trzeba jednak poczekać na dokładne obliczenia, które zostaną tu zrobione po przysłaniu dokumentów

Tak samo nie rozstrzygnięta jest sprawa 3-go i 4-go miejsca. To też przed przyznaniem 3-miejsca Szwajcarowi Tilgenkampowi lub też kpt. Burzyńskiemu i por. Kobylańskiemu trzeba poczekać na ogłoszenie oficjalnych wyników, gdyż różnica między obu balonami zda się nie przekraczać 15 klm. Jeśli chodzi o „Warszawę”,

kpt. Hynka i inż. Janika oraz balon francuski „Le plus pure des sports”, który wylądował w Kostełcu nad Orlicą, to przeleciały one mniej więcej tę samą przestrzeń około 820 klm.

W sumie więc trzy polskie balony sklasyfikowały się w pierwszej szóstce, odnosząc drużynowo przylączające zwycięstwo.

Na drugim miejscu w klasyfikacji drużynowej znajdują się Belgowie, a na trzecim zaś Niemcy.

Sumienny dłużnik

Naczelne dwie zasady życia we pana Felusia brzmiały w sposób następujący: Bądź uczciwy i dobrze się odżywiaj.

W myśl drugiej zasady pan Feluś wstał późnym wieczorem na flaki do baru. Zjadł dwie porcje popił piwem i w myśl pierwszej zasady o uczciwości, podszedł do kasy, żeby uregulować rachunek.

Przy kasie siedziała młoda i przystojna kasjerka.

— Płaci pan 2 złote, 60 groszy — oświadczyła, spoglądając na rachunek.

Pan Feluś wyjął woreczek, przeliczył pieniądze i oblał się ponsowym rumieńcem.

— Proszę pani! — rzekł zmieszany. — Stała się rzecz niewymownie przykra. Zbrakło mi pieniędzy na uregulowanie rachunku. Należy się 2 złote, 60 groszy, a jak się okazuje, mam przy sobie tylko 2 złote, 58 groszy. Brak mi dwóch groszy. Po prostu nie wiem co zrobić!

Kasjerka przyjrzała się uważnie panu Felusowi i odpowiedziała z uśmiechem.

— Ależ to głupstwo! Zwróć mi pan te 2 grosze przy okazji.

— Więc pani mi ufa?! — wzruszył się niezmiernie pan Feluś. — O! Dziękuję pani! Nie zawiodę pani zaufania! Zwróć pieniądze jutro! Może pani być spokojna! Pieniądze są pewne, jak w banku.

Następnego dnia pan Feluś z bukietem kwiatów wpadł do baru. Zdziwił się, nie ujrawszy przy kasie wczorajszej kasjerki. Siedziała tam teraz inna osoba.

— Gdzie się podziała ta pani, co tu była wczoraj? — spytał strapiiony.

— Już u nas nie pracuje.

— Nie pracuje?!... Jakże ja się teraz uiszczę z długu. Ta pani zaufała mi pewną sumę. Chciałem jej jeszcze raz podziękować i zwrócić pieniądze. Gdzie ona mieszka?

Ale nowa kasjerka nie wiedziała, gdzie mieszka stara kasjerka. Bufetowy również nie wiedział. Dyrektora nie było w zakładzie, zaś kelner, który znał adres, miał dziś wolny dzień. Kelner ten, jak poinformowano pana Felusia, mieszkał na Karolkowej.

Pan Feluś po chwili jechał już tramwajem na Karolkową. Kelnera nie zastał, mieszkanka było zamknięte, ale od sąsiadów dowiedział się, że kelner bawi w Wawrze, u szwagra na chrzcinach.

Po dwóch godzinach podróży pan Feluś znalazł się wreszcie w Wawrze w mieszkaniu szwagra kelnera.

Kelner leżał urzęnięty na łóżku, spał, jak zabity i w żaden sposób nie można się go było dobudzić.

Gościnnie szwagier zaprosił pana Felusia do stołu, żeby w międzyczasie wypił zdrowie ucworołka.

Kiedy pod wieczór kelner wreszcie wytrzeźwiał i mógł podać adres kasjerki, pan Feluś był już lekko zamroczony. Pomimo to zapisał sobie adres. Kasjerka mieszkała hen, daleko, na Bródnie...

Północ już biła na zegarach, kiedy pan Feluś zapukał do tak długo poszukiwanego mieszkania.

Przez dłuższą chwilę nikomu nie otwierał. Pan Feluś do bijał się z całych sił... Wreszcie drzwi skrzyknęły i... co się

W pałacu królów polskich zamieszka dostoyny gość, król Rumunii Karol II

W Pałacu Łazienkowskim panuje ożywiony ruch. Czynione są ostatnie przygotowania w apartamentach, które zajmować będzie król Karol oraz książę Michał. W apartamentach nie zostało nic zmienione, jedynie odrestaurowano pokoje.

Wieczorami Pałac Łazienkowski, jak również pomnik króla Jana Sobieskiego i staw łazienkowski będą oświetlone reflektorami.

Cały pałac oddany zostaje do dyspozycji króla Karola i ks. Michała.

Prywatne apartamenty królewskie mieścić się będą w komnatach, gdzie mieszkał król Ferdynand i królowa Maria w czasie swego pobytu w Warszawie.

Z chwilą przyjazdu dostoynych gości do Pałacu Łazienkowskiego zaciągnie posterunki wojskowe warta honorowa.

Po przybyciu do Pałacu Łazienkowskiego król Karol przejdzie w towarzystwie Pana Prezydenta R. P. i wielkiego księcia Michała przez westybul, rotundę, salę Salomona, galerię obrazów do prywatnych apartamentów królewskich.

Schody, prowadzące na górę wysłane będą dywanami.

Prywatne apartamenty królewskie składają się z 7 pokoi, m. in. z t. zw. pokoju szambelańskiego, gabinetu oliwkowego, gabinetu chińskiego, sypialni i pokoju balkonowego czerwonego.

W pierwszym pokoju od klatki schodowej mieścić się będzie adiutantura.

Gabinet króla mieści się w t. zw. chińskim gabinecie, zawdzięczającym swą nazwę olbrzymiemu obrazowi ściennemu, przedstawiającemu widok wielkiego portowego miasta chińskiego.

Był to gabinet pracy króla Stanisława Augusta. Znajduje się tutaj piękne biurko królewskie z drzewa orzechowego, wykonane, jak przekazuje tradycja, wedle własnoręcznego rysunku króla Stanisława. Pod obrazem stoi wielka komoda z drzewa różanego, wykładana palisandrem.

Z gabinetu roztacza się piękny widok na taras, staw łazienkowski oraz amfiteatr.

Z gabinetem królewskim sąsiaduje sypialnia królewska, wybita adamaszkiem, utrzymana w tonie niebieskim. Łóżko złożone, obite niebieskim adamaszkiem. Na ścianie widnieją m. in. obrazy matki i ojca.

stało potem, a tym obszernie mówiło się po miesiącu na sali sądowej.

— Więc czego pan żąda? — spytał sędzia.

— Żądam, proszę sądu, odszkodowania za spodnie. Spodnie kosztowały 28 złotych.

— W jaki sposób spodnie zostały uszkodzone?

— Przyszedłem do tej pani, żeby zwrócić należne pieniądze. Co prawda było późno, ale przyrzekłem, że zwrócę tego dnia i chciałem słowa dotrzymać. A ta pani, jak się do wiedziała dlaczego ją budzę, poszczuła mnie psem. I pan mi porwał spodnie. Żądam odszkodowania w wysokości 27 złotych, 98 groszy!

— A dlaczego akurat tyle?

— Dlatego, że dwa grosze jestem tej pani winien.

Napoleon Sadek.

ca króla Stanisława Augusta oraz portret króla Stanisława Augusta.

Sypialnia królewska sąsiaduje z „cabinet a lecture“ albo „pokojem balkonowym czerwonym“. Pokój ten był ulubio-

nym miejscem odpoczynku króla Stanisława Augusta, który też zgromadził najlepsze dzieła ze swej galerii. Ściany wypełnione są całkowicie 51 obrazami. Z pokoju tego roztacza się również piękny widok na park łazienkowski.

Apartamenty prywatne króla łączą się z apartamentami księcia Michała za pomocą oszklonej galerii.

Apartamenty królewskie składają się z trzech pokoiów stylowo umeblowanych.

Blokada Walencji i Barcelony przez flotę włoską i niemiecką?

LONDYN. — Cała prasa angielska wyraża uzucie chwilowej ulgi, że Niemcy powstrzymały się na razie od gwałtownej akcji, ale jednocześnie dzienniki dają wyraz swemu zaniepokojeniu co do najbliższej przyszłości.

Zwłaszcza wiadomości, że 15 jednostek bojowych floty niemieckiej skoncentrowanych ma być w danej chwili na Morzu Śródziemnym i że nie tylko Niemcy nie zamierzają wycofać tej floty z wód hiszpań-

skich, lecz odwrotnie, skierowały tam pancernik flagowy admiralicji niemieckiej „Admiral Graf Spee“. Wywołuje to wątpliwości co do szczerości pokojowych intencji Niemiec wobec Hiszpanii.

Wyrażana jest obawa, że Niemcy i Włochy, rycofawszy się ze wspólnej kontroli morskiej, podejmą kontrolę na własną rękę, co równałoby się blokadzie Walencji i Barcelony.

Gdy floty niemiecka i włos-

ka, jak to wskazywały pewne wiadomości, otrzymały od swoich rządów polecenie wykonywania wobec czerwonej żeglugi, udającej się do czerwonych portów, niezależnej kontroli, wolnej od wszelkich postanowień międzynarodowych, to tego rodzaju system równałby się blokadzie.

W tych warunkach postulatąby nowa i bardziej jeszcze poważna sytuacja, w której nieintervencja stałaby się zupełną fikcją.

Rattinger dokonał napadu oświadcza prokurator w procesie o napad na pocztę

W procesie o tajemniczy napad na kasjera Poczty Głównej w Warszawie wygłoszone

zostały wczoraj przemówienia Prokurator Zaremba w dłu-

gim przemówieniu, zsumowawszy wyniki żmudnego śledztwa i przewodu sądowego, dochodzi do wniosku, że sprawcą napadu na Frydrycha był wyłącznie Rattinger, którego zachowanie się na miejscu zajścia aż nadto wymownie świadczy o winie.

Rzecznik powództwa cywilnego, wniesionego przez pokrzywdzonego kasjera Frydrycha o 1 zł. szkód moralnych, adw. Gruszcyński również dowodził winy Frydrycha.

Z kolei przemawiali obrońcy Rattingera adw. Wilhelm Hofmokr - Ostrowski, Karniol i Wandel podnosili, iż oskarżony może ponieść odpowiedzialność tylko za to, do czego się przyznał, t. j. za sfałszowanie dokumentów, przy pomocy których uzyskał od własnej babki 150 zł. na rzekome opłaty do szkoły radiotechnicznej.

Wymuszone ostrzyżyny pod groźbą oskarżenia o trockizm

MOSKWA. — Z Kieruzu do noszą: W jednej z tutejszych fabryk aresztowano zastępcę dyrektora Prochorowa jako trockistę.

Jego działalność trockistowska przejawiała się w ten sposób, iż kazał ostrzyż robotników fabryki, mieszkających w barakach.

Prochorow, zmuszając do ostrzyżenia opornych robotników oświadczył, że ci, którzy nie pozwolą się ostrzyż, zostaną oskarżeni o trockizm i oddani pod sąd.

Sekretarz fabrycznego komitetu partyjnego Podojniarczy stanął po stronie robotni-

ków i zwrócił się w tej sprawie do sekretarza rejonowego komitetu partii w Stalinsku — Kobjajewa, lecz Kobjajew polecił mu zacytować robotnikom artykuł 150 konstytucji, który mówi o przestrzeganiu dyscypliny i poddać się zarządzeniom dyrektora fabryki.

W rezultacie kilku robotników, nastraszonych trockizmem i konstytucją, ostrzyżło się, a reszta przeciwstawiła się zarządzeniom dyrektora fabryki. Do opornych zastosowano represję i zabrano im pościel z łóżek.

Niemiecka flota wojenna na wodach hiszpańskich

BERLIN. — We środę wieczorem doniesiono urzędowo o wysłaniu na wody hiszpańskie drugiego pancernika niemieckiego „Graf Spee“, celem „ochrony interesów niemieckich“.

Wspomnieć należy, iż początkowo znajdował się na wodach hiszpańskich tylko jeden pancernik niemiecki „Deutschland“, który po zbombardowaniu przez samoloty rządowe został złuzowany przez pancernik „Admiral Scheer“.

Poległo 48 lotników włoskich na frontach hiszpańskich

RZYM. Mussolini zarządził, aby nazwiska legionistów włoskich, poległych w Hiszpanii, zostały dopisane do honorowych list poległych podczas rewolucji faszystowskiej, oraz podczas wojny abisyńskiej.

Ogłoszono tu piątą z kolei listę ochotników, poległych w

Obecny wyjazd „Grafa Spee“ podwyższył stan pancerników niemieckich na Morzu Śródziemnym do dwóch.

Niezależnie od tego, jak in fermują ze strony miarodajnej, znajdują się na wodach hiszpańskich następujące okręty wojenne: 4 krążowniki — „Nuernberg“, „Karlsruhe“, „Koeln“, „Leipzig“, 9 kontrtorpedowców, 4 łodzie podwodne po 500 ton każda, wreszcie szereg statków rybackich, wyekwipowanych wojskowo w celach kontroli.

Hiszpanii. Lista obejmuje 48 nazwisk samych lotników.

Dzienniki informują, że lotnictwo legionowe straciło w czasie wojny hiszpańskiej 218 samolotów nieprzyjacielskich typu francuskiego, sowieckiego, amerykańskiego i angielskiego.

GIEŁDA

Dewizy: Holandia 290.90; Bruksela 89.40; Londyn 26.14; Mediolan 27.88; Nowy Jork 5.28; Paryż 23.58; Stockholm 154.80; Zurych 121.25.

Papiery procentowe: 5% poz. prem. inwest. 65.50; 4% państw. poz. prem. dolar. 58.75; 4% poz. konsolid. 5500; 5% poz. konwersyjna 58.50; 6% poz. dolar. kupon 25.61 zł.; 7% poz. stab. 570.00.

Akcje: Bank Polski 100.75; Warsz. Tow. Fabr. Cukru 28.50; Węgiel 19.75; Starachowice 28.00.

RADIO

I LATEK, 25 czerwca

6.15 „Kiedy ranne“. 6.18 Gimnastyka. 6.38 Muzyka (płyty). 7.00 Dziennik poranny. 7.10 Muzyka (płyty). 7.15 Audycja dla poborowych. 7.38 Muzyka (płyty). 8.00—11.57 Przerwa. 11.57 Sygnał czasu. 12.05 Dziennik południowy. 12.15 Skrzynka rolnicza. 12.25 Orkiestra wojskowa. 12.00—15.45 Przerwa. 15.45 Wiadomości gospodarcze. 16.00 Rozmowa z chorymi. 16.15 Drobne utwory Edwarda Griega. 16.45 Z Zagłębia nattowego: „Jutro naily“ — reportaż. 17.00 Muzyka (płyty). 17.15 Transmisja z Poznania fragmentu Międzynarodowego Kongresu Chrystusa Króla. 17.50 Nasze drzewa: „Dąb“ — pogadanka. 18.00 Skrzynka ogólna. 18.10 Program na jutro. 18.15 Pogadanka konkursowa. 18.20 Płyty. 18.50 Pogadanka aktualna. 19.00 Wieczorne serenady. 19.40 Transmisja ze Lwowa fragmentu meczu tenisowego Polska — Węgry. 19.55 Wiadomości sportowe. 20.00 „Biała dama“ — fragm. opery. 21.45 „Przygody Stasia“ — opowiadanie Bolesława Prusa. 22.00 Muzyka taneczna (płyty). 22.50—23.00 Ostatnie wiadomości.

WARSZAWA II (Mokotów)

13.00 Kapela Ludowa. 14.00 Pare informacja. 14.06 Muzyka współczesna. 15.00 Pogadanka gospodarcza. 15.15 Sonaty. 16.00—22.00 Przerwa. 22.00 Wiadomości sportowe. 22.05 Muzyka lekka (płyty). 23.00 „Kwesta aktorów“ — obrazek z opowiadania Reymonta. 23.15—24.00 Muzyka taneczna (płyty).

Juliusz Morawski

Musisz mnie kochać...

Wzruszające dzieje miłości dziewczyny z ludu do arystokraty

Z tajemniczych powodów hrabia Tudziewicz musiał opuścić niemłą sobie podobną bogatą Klarę Demską. Chciał jednak zostać jej mężem tylko z nazwy, co młodą małżonkę doprowadzało do silnego wzburzenia. Tudziewicz był bowiem zakochany w biednej dziewczynie, Hance Czernównie, która zdradę ukochanego wzięła mocno do serca i powzięła pewne plany. W tym celu zawarła przyjaźń z przyjacielem Tudziewicza, Antonim Notylskim.

Do tych myśli skłoniła ją przypadkowo napotkana Sylbia Gojek, podająca się za wróżkę.

Wiadomość o narzeczeństwie Hanki z Notylskim, wstrząsnęła Tudziewiczem. Pomyślał jednak w rozmowie z Notylskim, że dla Hanki znajomość z nim może być niebezpieczna.

9. Napad

Koło godziny jedenastej Notylski zapukał do drzwi niewielkiego mieszkanka pań Czerno.

Otworzyła mu drzwi Hanka.

— Dzień dobry, droga panno Hanko... To nie dobrze, że pani sama drzwi otwiera — powiedział. — Niech pani zrobi mi tę łaskę i weźmie służącą. Ja się o nią wystaram. Na pewno będzie to dzielna, odważna dziewczyna.

— Ale po co mi służąca?... Z babcią dajemy sobie radę. Proszę, niech pan wejdzie dalej. O, widzi pan? Wszystkie już posprzątane!

Notylski wszedł do mieszkania. W przedpokoju przywitała go nieco podejrzliwie Czernowa. Nie wiedziała, co właściwie łączy wnuczkę z tym człowiekiem. Narzeczony?... Nie o takim narzeczonym marzyła dla swej ukochanej Hani. Ten mały, łysy, starszy, pękaty pan, tłusty, z monoklem w oku był, po prostu straszliwie brzydki i za stary dla Hanecki. Podobno był bogaty. Ale czy pieniądze dają szczęście? Czyż Hania go kocha? Wyraża się o pan z wielkim uznaniem, ale to przecież nie miłość! I jak może Pan Bóg pobłogosławić związek, w którym nie ma miłości?... To przecież grzech wiązać się z człowiekiem tylko dla pieniędzy!..

Długo niechętnie widziała pani Czernowa zbytek — jej zdaniem — częste odwiedziny pana gospodarza domu, niecierpliwie domagała się odpowiedzi Hanki, z czego się płaci komornicę, skąd dziewczyna ma na stroje, których pełno znoszone jej z magazynów?

Pani Czernowa zrazu rozplakała się i zamierzała opuścić wnuczkę, sądząc, że dziewczyna weszła na złą drogę.

— Babuniu! — przysięgała Hanka. — Nie, nie weszłam na złą drogę. Pan Notylski jest rzeczywiście moim narzeczonym. To bardzo dobry, szlachetny człowiek!

— Ale ty go przecież nie kochasz! Nie możesz wyjść za niego za mąż!

— Jeszcze go nie kocham, ale on jest taki dla

nas dobry, że pewnie go pokocham. Nie obawiaj się! Póki nie uczuję w sercu żywszego dla niego uczucia, nie wyjdę za niego za mąż.

— Jakże można czuć miłość dla takiego starego brzydkiego mężczyzny? Ty okłamujesz mnie, moje dziecko! Lepiejbym nie dożyła, żebym miała patrzeć na twoją hańbę, na twoje poniżenie!.. Haniu! Haniu! Ciężkiego grzechu się dopuszczasz, którego ci Bóg nigdy nie przebaczy! — płacz wstrząsał ramionami staruszki.

— Ależ babciu! Zapewniam cię, że jestem tak samo czysta i niewinna, jak byłam! Niesłusznie mnie krzywdzisz brzydkimi posądzeniami!

— Przecież on ci tego wszystkiego za darmo nie daje!

— Zawarłam z nim umowę. Będę pracowała u niego. Nie obawiaj się o nic. Wzamian za to, co on dla mnie robi, pragnie tylko przebywać w moim towarzystwie. Czyż to tak wiele?

— To się tak tylko mówi... A on na pewno chce wyzyskać twoje niedoświadczenie! Nie chodź z nim nigdzie, po żadnych restauracjach! Nie wyjeżdżaj na żadne podmiejskie przejażdżki!.. Nie wierz mu! Nie można wierzyć żadnemu mężczyźnie!.. — niepokoiła się staruszka.

Ale w słowach Hanki było tyle przekonywującej mocy, że uspokoiła się nareszcie, choć zachowała ostrożność i niechęć wobec pana Notylskiego.

Hanka zwierzyła się szczerze panu Antoniemu z obaw babki i powiedziała:

— Mnie teraz samej przykro... To było nieładnie z mojej strony, że tak rozmawiałam z panem. Ale byłam tak oszołomiona, taka wzburzona! Proszę mi wybaczyć. Niech pan nie przysyła tych kosztownych podarunków. Nie mogę ich przyjmować. Byłam po prostu dziecinna. Chciałam się zemścić na Wiku... To był dziecinny pomysł. Nie chcę się mścić na nim. Chcę tylko zapomnieć, że kochałam go, że może kocham go jeszcze... Ale dlatego bardzo proszę, niech pan już nie sprawia mojej babci przykrości podarunkami dla mnie i niech pan zrobi mi jeszcze jedną łaskę: niech pan da mi możliwość zarobkowania. Ja jestem pracowita i uczciwa. Może pan da mi miejsce ekspedientki w swoich magazynach? Przynajmniej na ten okres czasu, kiedy nie ochłonę z tego, co się stało, póki nie zawiążę się we mnie coś więcej niż wdzięczność i przyjaźń, jakie żywię dla pana.

Notylski ucałował rękę Hanki i obiecał jej dać posadę.

Tego dnia, kiedy złożył mu tak wczesną wizytę Tudziewicz, Notylski przyszedł nieco wcześniej niż zazwyczaj do Hanki.

odparł mister Snowden. — Całe przedsięwzięcie powinno być tak przeprowadzone, aby sama Cze-ka była głęboko przekonana, że ma do czynienia z sowieckim samolotem. Również i piloci powinni doskonale znać rosyjski. Zapewniam was, moi panowie, że plan mój uda się doskonale.

— Podejmuje się pan go przeprowadzić i jest gotów ponosić odpowiedzialność za to ryzykowne przedsięwzięcie? — zapytał John Low.

— Tak, — odparł mister Snowden kategorycznym i stanowczym tonem.

— I jest pan przekonany, że nie doznamy porażki? — pytał w dalszym ciągu John Low.

— Jeśli obaj lotnicy dobrze będą grali powierzone im role, za dziesięć dni naszych troje współpracowników znajdzie się tutaj. Poza tym będziemy również w posiadaniu tych niezwykle doniosłych dokumentów, które udało im się zdobyć — odparł mister Snowden.

— W każdym razie musimy poczekać na jeszcze jedną wiadomość od nich. Może radio odezwie się po raz drugi.

Następnego dnia znów przejęto sygnały przez radio. Mister Watsonowi udało się przyjąć następującą wiadomość:

„Przyjdźcie nam z pomocą możliwie jak najszybciej. Ukrywamy się w rowie. Każdej chwili możemy się dostać w ręce Cze-ki. Przed wszystkim idźcie nam o zdobyte dokumenty, które przedstawiają sobą nad wyraz niezwykle znaczenie”.

Po otrzymaniu tej wiadomości mister Snowden wziął się do pracy. Porozumiał się z prywatną fabryką samolotów i po dwóch dniach wszystko było już przygotowane do wprowadzenia w życie jego planu. Wówczas mister Snowden za-

— Przepraszam, że jestem tak wcześnie — tłumaczył się. — Chciałem z panią pomówić w pewnej sprawie.

— Pewnie o posadzie dla mnie? — ucieszyła się.

— To też... Posada będzie za kilka dni. Jeden z kierowników ma mi zreferować, w którym dziale jest najbardziej potrzebna pomoc. Przecież nie można nikogo redukować w tych czasach. Nie chcę żeby to była posada dla mojej protegowanej, a tylko obsadzenie miejsca, potrzebującego istotnie obsady.

— O, tak! Czułabym się źle, gdyby było inaczej.

— Ale przychodzę do pani w innej sprawie. Właściwie ciężko mi o tym mówić... Ciężko przecież samemu sobie zakładać stryczek na gardło. A to, co zrobię a raczej powiem, będzie temu mniej więcej odpowiadało. Był u mnie dziś Tudziewicz... Hanka drgnęła.

— Gdyby wiedział, że pani mieszka w sąsiednim domu, zapewne poszedłby do pani. Ale lepiej zrobił, że przyszedł do mnie. Muszę panią ostrzec, panno Hanko, że jego bliskość jest dla pani niebezpieczna.

— Nic nie rozumiem!

— Czy pani wie o tym, że pani grozi poważne niebezpieczeństwo, jeśli będzie się pani z nim widywała?

— Dlaczego pan to mówi?... — spytała niepewnie.

— Pani sądzi, że chcę panią od niego odsunąć i uciekam się do takich niegodnych podstępów?

— O, nie! Pan nie jest zdolny do żadnej niegodziwości! — zawołała ze szczerym przekonaniem.

— Dziękuję, Hanko!.. Proszę mi wierzyć i ufać w dalszym ciągu. Nie zawiodę ani pani wiary, ani zaufania.

— Wiem o tym! Czuję to! — uściśnęła serdecznie rękę Notylskiego.

— Niechże więc pani posłucha.

Opowiedział dokładnie o przebiegu odwiedzin Tudziewicza. Hanka słuchała chciwie każdego słowa, nie przerywając mu. Tłumiła tylko ciężkie westchnienie, które wyrwało się z jej piersi.

Kiedy skończył, zawołała głęboko przejęta i wzruszona:

— Czyż to możliwe?! Dlaczego on mi o tym nie powiedział?!

— Nie wiem! Jestem szczerzy i mówię pani wszystko. Nawet to, że kazał powiedzieć pani: powiedz jej, że kocham ją. Powtarzam zatem.

— Jakaż to miłość, która ulekała się szantażystów? Która potrafiła się pogodzić z miłością innej kobiety! — szepnęła w zadumie.

— Powiedziałem mu to samo. Nie rozumiem tego. Ale nie mówmy na razie o tym. Pojedziemy teraz dowiedzieć się, co kierownik magazynu wynalazł dla pani.

— Pojedziemy zaraz? — ucieszyła się. — To dobrze... Chciałam przytem jeszcze pomówić o tym, co usłyszałam od pana...

W kilka minut później wyszli na klatkę schodową. Ledwie Notylski otworzył drzwi, kiedy stanął oko w oko z jakimś nieznanym sobie człowiekiem, ubranym w czarny garnitur, niezmiernie jaszkrawy krawat w groszki na tle zielonej koszuli, w cyklistówce.

— Co pan tu robi? Kto pan jest? — zawołał przestraszony Notylski, gdyż zjawily się w jego głowie od razu najstraszniejsze przypuszczenia.

(Dalszy ciąg jutro)

JAN DULINSKI

Agentka C 46

Sensacyjna powieść szpiegowska

— Jeśli będziemy obstawali przy tym, że sygnalizację nadała Cze-ka — dodał mister Snowden — i nie pošlemy naszym wystannikom pomocy, wówczas posyłamy ich na śmierć. Dokumenty, o których wspominają muszą być niezmiernie wagi, jeśli proszą, aby „przed wszystkim ratować dokumenty”. Musimy spełnić spoczywający na nas obowiązek i wyratować ich z grożącego im niebezpieczeństwa. Mam już pewien plan, który pozwoli nam ich uratować.

— Co to za plan? — zapytał John Low.

— Wystawimy na niebezpieczeństwo tylko życie dwóch ludzi i samolot... — odparł z uśmiechem mister Snowden.

— Co za związek ma z pańskim planem samolot? — zapytał zastępca kierownika „Intelligence Service”, Hawkins.

— Poślemy do Bobrujska samolot, który weźmie na swój pokład ukrywających się tam szpiegów i przewiezie ich do Rygi...

— O, jest to zbyt ryzykowne przedsięwzięcie, — machnął John Low ręką. — To może jeszcze czasem doprowadzić do konfliktu dyplomatycznego między nami a Rosją Sowiecką.

— Nie ma obawy, przed żadnym konfliktem —

meldował się w gabinecie Johna Low i zakomunikował mu:

— Dziś odlatuje samolot. Przez cały czas będzie on latał na wysokości dwóch tysięcy metrów i wskutek tego nie zostanie przez nikogo zauważony. Istnieje jednak możliwość, że go jednak zauważą. I na to znalazłem środek. Latając nad jakimś krajem samolot dostosuje swe godło do godła danego kraju i dzięki temu będzie się przypuszczało, że to samolot rodzimy.

— Doskonale pan to przemyślał! — wykrzyknął zadowolony John Low. — W jaki sposób wprowadził pan to jednak w życie?

— W bardzo prosty sposób. Polecilem wymalować na kilku blaszanych tabliczkach godła różnych krajów. Jak tylko samolot przeleci granicę jakiegoś państwa, mechanik zmieni tabliczki wsunie inną z odpowiednim godłem i barwami narodowymi. Wszystko jest tak dokładnie wykonane, że nikt nie pozna, iż godło jest wymalowane na osobnej tabliczce.

Mister Snowden podał jeszcze cały szereg szczegółów z akcji przygotowawczej a w końcu dodał z uśmiechem:

— Obaj lotnicy przed trzema laty grali jeszcze w teatrze. Obecnie przypadnie im w udziale granie roli, za którą zamiast oklasków mogą otrzymać kule. Sądzę jednak, że kule nie trafią do celu...

— To są ci dwaj aktorzy? — zapytał John Low.

— Tak, umyślnie wybrałem aktorów, a poza tym oni doskonale znają rosyjski. Polecilem im aby zaraz po tym jak opuszczą Bobrujsk i będą kierowali się w drogę powrotną, nadali radio-depeszę.

(Dalszy ciąg jutro).

TADEUSZ RYS

DZIEŃ ZAPŁATY

WSTRZĄSAJĄCA POWIEŚĆ O BOHATERSTWIE, MIŁOŚCI I POŚWIĘCENIU

Tadeusz przeczytał list Tani. — Był tym listem bardzo wzruszony. W międzyczasie dowiedział się od jednego z więźniów, który przybył po nim z Warszawy, że Jadzia została aresztowana i że odbyła się już jej sprawa. Przypuszczał, że skazano ją na karę śmierci.

Tadeusz napisał następującą odpowiedź na list Tani. „Droga Taniu! — pisał Tadeusz w swym liście. Kilkakrotnie przeczytałem Twój list.

Skłamałbym, gdybym Ci odpowiedział, że list ten nie wzruszył mnie do głębi. Jak wiesz, przeszedłem już w życiu bardzo wiele, a jednak list ten wstrząsnął mną do głębi.

Los chciał, by nasze szczęśliwe współzycie zakończyło się tak nieszczęśliwie. Być może, dla Ciebie, byłoby znacznie lepiej, gdybyśmy się nigdy w życiu nie spotkali...

Wyszłabyś zamąż, mężem Twoim zostałby Twój były narzeczony, oficer i życie Twoje popłynęłoby tak, jak życie wielu oficerskich żon...

Ale stało się. Zostałaś moją żoną: spotkalismy się i pokochaliśmy się nawzajem. Los rzucił Ciebie na zupełnie inne drogi życia. Wszłaś do nowego środowiska, do nowych ludzi i nowych dażeń.

I w tym nowym środowisku nie zdałaś egzaminu.

Poślizgnęłaś się, miłość dla mnie i uczucie zazdrości znaczyły dla Ciebie znacznie więcej, aniżeli walka o niepodległość.

Zdobyłaś się na czynny najbardziej haniebne, byle mnie nie stracić, byle mnie z powrotem pozyskać...

Rozumiem Ciebie, cierpiełaś bardzo, ale Twoje czyny zgasiły we mnie zupełnie ogień miłości. Musiałem więc porzucić Cię, chociaż nieraz za Tobą tęskniłem, nieraz pragnąłem mieć Ciebie przy sobie...

Jak widzisz, odwzajemniam się zupełną szczerością. Długo myślałem, zanim zdecydowałem się napisać i wysłać ten list. Szukałem w sobie resztek miłości, które mogły jeszcze tlić się we mnie.

Ale te resztki miłości zniknęły... Nie chcę kłamać, nie chcę zaprzeczać temu, że pokochałem inną kobietę, która być może teraz już nie żyje.

A jednak nie mogę o tamtej zapomnieć, myślę o niej wciąż, boleję, gdyż dzisiaj właśnie dowiedziałem się, że ją również schwytano i skazano na śmierć.

Nie sądzę Taniu, że odpycham rękę, którą ku mnie przyjaźnie wyciągasz. Ale jeśli Ci z za krak serdecznie ściskam dłoń, czynię to tylko i tylko jako towarzysz, który wybacza Ci wszystko, coś ostatnio uczyniła.

Nie żądam ode mnie miłości, skoro Ci jej dać nie mogę. Zresztą, przebywam obecnie w takich warunkach, że o miłości nie może być mowy...

Po miesiącu, a może wcześniej idziemy w dalszą drogę. Na zimę przybędziemy do Syberii a wtedy rozpocznie się moje psie życie...

Wiem Taniu, że gotowa jestem i zdolna ponieść największą ofiarę. Wdzięczny Ci jestem za to. Ale pamiętaj dziewczyno, że jesteś jeszcze bardzo młoda. Zapomnij więc o mnie, zacznij inne, nowe życie.

Jeśli w ślad za mną udasz się na Syberię, dłu-

go nie wytrzymasz. Zginiesz w drodze. Po cóż więc masz nieść w ofierze swe młode życie?

Zresztą, nie zabraniam Ci, uczyn tak, jak Ci serce twe nakazuje. Radzę Ci tylko, jak przyjaciel, jak dobry, oddany przyjaciel. Na pewno ty też nacierpiałaś się w ciągu tego czasu, odkąd mnie poznałaś, że nie masz więcej sił panować nad sobą...

Oto wszystko, co mogę Ci na razie donieść. W końcu mam do Ciebie jedną prośbę, jedną. Nie gniewaj się o to, że czynię to za Twoim pośrednictwem, ale nie mam innej rady, bo nikogo tu nie znam.

Wiesz zresztą i tak o mnie wszystko. Dowiedz się, czy Jadwiga Izdebska została skazana na śmierć, oraz dowiedz się, czy wyrok śmierci wykonano.

Bardzo Cię o to proszę, pozostaje wdzięczny na zawsze

Tadeusz

Następnego dnia wezwano znowu Tadeusza do lekarza. Więzień doręczył swój list i zapytał:

— Panie doktorze, czy czytujecie tu czasem warszawskie pisma?

— Nie, ja gazet nie otrzymuję.

— A czy tu mieszkają jakieś polskie rodziny.

— Owszem mieszka tu kilka polskich rodzin i tamci otrzymują czasem z Warszawy gazety. A o co panu chodzi?

— Chciałem dowiedzieć się o losie pewnej towarzyski, która odpowiadała przed warszawskim sądem wojskowym.

— Mogę dowiedzieć się. Zapytam o nią znajomych Polaków. A jak się ona nazywa?

— Jadwiga Izdebska...

Doktor powtórzył:

— Jadwiga Izdebska, tak?

— Tak jest.

— Dobrze, dowiem się, jaki wyrok zapadł w jej sprawie...

— Panie doktorze, chciałbym jeszcze... Czy wolno mi pana o coś zapytać...

— Proszę bardzo.

— Czy list, który pan mi pokazał, otrzymał pan bezpośrednio od jego autorki?

— Nie — kategorycznie odrzekł lekarz i to głosem, który oznaczał, że więcej do tej sprawy wracać nie chce.

Tadeusz zrozumiał, co oznacza ten ton lekarza i więcej o nic nie pytał.

Gdy go z powrotem wprowadzono do celi ujrzał straszny widok:

Na kamiennej podłodze leżał więzień z rozprutym brzuchem. Z ust jego wydobywały się jęki. Tylko od czasu do czasu rzucał słowo:

— Nie mogę... Nie mogę dłużej... Wystarczy...

Wokół konającego zebrało się kilku więźniów i z obojętnym wzrokiem przyglądało się tej strasznej scenie.

Kilku zaalarmowało straż. Okazało się, że więzień zaostrzył sobie łyżkę i przeciął nią brzuch. Tadeusza rozgniewała obojętność współwięźniów, krzyknął do nich:

— Czego stoicie jak głąby? Przecież człowiek

umiera!

W odpowiedzi na to rozległy się zagniewane głosy:

— A cóż to nas obchodzi? Chcesz, byśmy go oplakiwali? Jest mu lżej, aniżeli nam, otrzymał amnestię... Poleży w ziemi jak hrabia... A my, do jasnej cholery, będziemy łopatą kopać ziemię... Czekał, czekaj, na Syberii nie raz mu pozazdrościsz.

Kamiński, więzień polityczny, z którym Tadeusz zawarł dzień przed tym znajomość opowiedział Tadeuszowi, że ten więzień siedział dzień cały zamyślony i z nikim nie rozmawiał.

— Za co odsiadywał karę? — zapytał Tadeusz.

— Nie wiem. Powiadają, że jest wcale niewinny. Oskarżono go o to, że zamordował obszarnika, u którego służył. Prawdziwy morderca uciekł a wobec tego, że winowajcy nie zdołano złapać, ktoś wskazał tego samobójcę i fałszywie go oskarżył, że sam na własne oczy widział, jak ten parobek zamordował swego pana... A sąd uwierzył i ukarał go dożywotnią katorgą...

Gdy umierającego ułożono na noszach, usta jego szeptały:

— Ludzie drodzy, kochani, zawiadomcie moją matkę, że jestem niewinny... Jestem niewinny...

Ten wypadek wstrząsnął do głębi Tadeuszem i w nocy, gdy leżał na swej pryczy, rozmyślał o tym, że tylko carscy sędziowie mogą oskarżać niewinnego parobka i skazać go dożywotnią katorgą... W niepodległej, wolnej Polsce takich łajdactw nie będzie...

Pani Gustawa Orlińska

Tania nie sypiała kilka nocy, oczekując odpowiedzi Tadeusza.

Codziennie, gdy Laryna wracała z miasta, Tania pytała jej z niepokojem, czy nadszedł już list.

— Nie, jeszcze nie ma odpowiedzi, dopiero za kilka dni mogę otrzymać.

— Kiedy sądzisz, że nadejdzie?

— Może w poniedziałek.

Tania liczyła teraz dni i godziny, dzielące ją od poniedziałku.

Dzień za dniem mijał, a Tania nie jadła nie sypiała, tylko nękała się myślami.

A może Tadeusz nie odpowie? Może zawiadomi towarzyszy, by zerwali z nią wszelkie stosunki...

W poniedziałek miała nadejść odpowiedź. Laryna specjalnie podała późniejszy termin, by móc zyskać na czasie.

W sobotę wieczorem wróciła do domu wesoła i zadowolona:

— No Taniu, mam dla ciebie niespodziankę!

— Co się stało?

— Nic się nie stało — tylko list przybył dzisiaj!

— List od Orlińskiego? — serce jej zabiło niespokojnie.

Dalszy ciąg jutro.

BILL NA TROPIE GANGSTERÓW

Sensacyjny film powieściowy z życia podziemnego świata Ameryki

„Mówiąca deska”

WIDZISZ TĄ DESKĘ? O ZNOW NACISNIJ JĄ!

TEN GŁOS!

ALBO WZOR, ALBO BETTY BRAND ZGINIE

GDY KTOŚ NASTĘDUJE NA DESKĘ FONOGRAF ZACZYNA DZIAŁAĆ - LRC!

NIE ELEKTRYCZE?

DRUT OD FONOGRAFU PROWADZI DO DRUGIEGO WYJSCIA!

CO TERAZ ZROBIMY?

ZGAS ŚWIATŁO - WEJDIEMY W TEN KORYTARZ!

JUTRO „RĘCE DO GÓRY BILLU ROGERSI!”

Meksykański anioł śmierci zmusił siedmiu zakochanych w niej mężczyzn do samobójstwa

Władze meksykańskie miasta Cancillo. W tym czasie wraz z kilkoma koleżankami założyła organizację, której zadaniem było unieszczęśliwić młodych, zakochanych mężczyzn. Ale żadnej z członkin tej organizacji nie udało się to, czego bez trudu dopięła Marietta. W 8 tygodni po założeniu organizacji popełnił samobójstwo nauczyciel gimnastyki. Marietta z triumfem pokazywała koleżankom jego list pożegnalny: „Umieram po nieważ cię kocham, ponieważ ty sobie tego życzysz, piękna Marietto” — pisał nieszczęśliwy nauczyciel gimnastyki.

Było to jej pierwsze smutne powodzenie. W ciągu następ-

nych lat unieszczęśliwiła jeszcze 7 mężczyzn i za te przestępstwa czyny nie mogła być pociągnięta do odpowiedzialności, ponieważ nie można jej było zarzucić nic konkretnego. Dopiero ostatni wypadek doprowadził do zatargu z prawem. Tym razem piękna dziewczyna zarzuciła sieci na 30-letniego bankiera, Hala Perkyntę, który był od roku żonaty. Żona bankiera głęboko go kochała i nie mogła obojętnie przypatrywać temu, jak Marietta zabiera się do jej męża. Między obiema kobietami często dochodziło do utarczek, które w końcu doprowadziły do zwycięstwa anioła śmierci, ponieważ żona bankiera opuściła miasto i zwróciła się do adwokata, aby wszczął kroki rozwodowe.

mo to jej uroda tak go osłępiła, że był szczęśliwy gdy pozwalała mu leżeć u swych stóp.

Być może że pani Perkynta nie wystąpiłaby na drogę sądowną przeciw swemu rywalce, gdyby bankier nie zapisał jej w testamentie części swego majątku. Gdy pani Perkynta dowiedziała się o tym, oskarżyła Mariettę Arco o to, że w wyrafinowany sposób nakłaniała zakochanych w niej mężczyzn do popełnienia samobójstwa, a następnie ciągnęła kozyński z ich śmierci.

Marietta stanęła więc przed sądem i zeznała otwarcie, że sprawia jej przyjemność dręczyć mężczyzn i igrać nimi. Ale tego rodzaju postępowania

nie stoi jednakże w sprzeczności z kodeksem karnym. I z tego właśnie względu sąd musiał ją uniewinnić. Prokurator zaś w mowie oskarżycielskiej ostrzegł mężczyzn przed tą szatańską kobietą.

W kilka dni po tej sensacyjnej sprawie nastąpił niemiłej sensacyjnej epilog tej sprawy. Sędzia, który przewodniczył rozprawie przeciw Mariecie zniknął z miasta. Po kilku dniach znaleziono jego zwłoki. Jak się okazało zabił go jeden z przyjaciół Marietty, który uważał, że sędzia obraził ją podczas rozprawy.

— I znów meksykański anioł śmierci przyczynił się — tym razem pośrednio — do śmierci mężczyzny.

Krwawe demonstracje w Brukseli

BRUKSELA. Wczoraj po południu odbyły się demonstracje, zorganizowane przez b. kombatantów przeciwko

projektowi amnestii. Około godz. 15-ej żandarmeria szarżowała na demonstrantów, z których jeden został lekko rany szabłą.

Zastrzelił ukochaną

Sam zaś nie mógł popełnić samobójstwa

We wtorek dn. 23 maja bieżącego roku miasteczko Nowe było terenem strasliwej tragedii miłosnej.

26-letni stolarz Maksymilian Krupiński kochał się w 21-letniej Hildegardzie Szulerównie, córce zamożnego rolnika

i ubiegął się o rękę ukochanej. Rodzice Hildegardy nie chcieli się jednak zgodzić na ten związek. Zrozpaczony Krupiński wszelkimi sposobami starał się ich przełagać, a gdy jego wysiłki nie dały pożądanego wyniku, postanowił położyć kres życiu ukochanej i swemu.

Wieczorem 23 maja, gdy spotkał się z ukochaną, wyciągnął rewolwer i strzelił do niej. Brat Hildegardy, 17-letni Heinz przeznawiając coś złego, wymknął się za siostrą i, gdy ujrzał jak Krupiński wyciągnął rewolwer, stanął między nim a siostrą, krzycząc aby nie strzelał.

Było już jednak za późno. Krupiński pociągnął kilka razy za cyngiel. Kule przede wszystkim przebiły ciało Heinza, a następnie gdy ten osunął się na ziemię, ciało Hildegardy.

Krupiński dokonawszy tych zbrodniczych czynów, chciał strzelić do siebie. W rewolwerze zabrakło jednak naboju. Niewiele się namyslamyjąc pochwycił kawał sznura i powiesił się na nim. Sznur jednak urwał się. Ale i wówczas Krupiński nie dał za wygraną. Po biegu w stronę Wisły, zamierzając w jej nurtach skończyć życie.

Przeszkodziło mu jednak w tym. Krupiński został aresztowany i przewieziony do więzienia w Grudziądz. Ponieważ śledztwo w jego sprawie zostało szybko zakończone, Krupiński już 9 lipca stanął przed Sądem Okręgowym.

Z hiszpańskiego frontu

BILBAO. — Wojska powstańcze opuściły Bilbao, które znajduje się już w drugiej linii obronnej i straciło swe wojenne znaczenie.

Oddziały powstańcze znajdują się obecnie na północ-zachodzie na drodze do Santanderu, na zachodzie zaś marszerują w kierunku Valmaseda, nie spotykając poważniejszego oporu ze strony przeciwnika.

Na odcinku 3-iej i 4-iej brygady daje się zauważyć całkowite zdemoralizowanie przeciwnika. Wojska powstańcze, ciągnące wśród wzgórzji Mandiguaisa i Altube, posuwają się codzień o 20 i więcej kilometrów.

T. zw. fortyfikacje „żelaznego pasa“ położone na południu i południowo-zachodzie od Bilbao, dostały się w ręce powstańców bez strzału.

Warszawa: Marszałkowska 121, Targowa 46, Wolska 15, Dworzec Gł. i Srednicowy.

Pełna tabela 39 Loterii I klasa - 3-ci dzień ciągnięcia

I i II ciągnięcie GŁÓWNE WYGRANE

Staż dzienna wygrana 5000 zł. na nr. 187453

Zł. 15000 na nr. 63519
Zł. 2000 na nr. 136462
Zł. 1000 na nr. 110080 145045 182220.
Zł. 500 na nr. 53051 128992 170951
Zł. 400 na nr. 78420 164330
Zł. 200 na nr. 18091 23178 24074 54758
75960 106343 121122 158859 182278
Zł. 150 na nr. 6341 23648 32062 57306 60846
81952 76821 77669 79760 80772 87100 94780 109025
130272 126861 140434 141394 147492 150879
157447 158828 163903 168065 190344

Wygrane po zł 100

27 477 917 1624 777 859 2205 326 3156
379 525 648 4254 693 820 930 5194 471 721

6091 108 267 460 933 7263 822 8597 9862
26.

11302 12518 13018 141 214 14064 290
802 15352 16345 17005 18579 19069

20088 564 712 21006 204 330 931 22819
53 23635 24078 125 81 25043 426 71

26139 696 923 90 27053 28461 29262 478
30509 31758 32062 572 881 33359 28 892

34078 106 391 428 644 737 35419 525 648
36170 584 37792

38244 298 39115 298 422 561 564 40171
112 14241 677 42224 797 956 43632 697 869

18404 233 45538 745 806 46019 181 371 441
740 822 47505 618 48196 626 715 49373

81556 82089 83616 861 85093 85264
87633 88211 738 49 89620 937

Wygrane po zł 50

2048 473 3077 420 861 7157 753 593 8073
256 807 111 511 639

11044 111 12218 13536 616 37 16619 925
17619 706 13 18100 298 33 615 817 19538

835 935

20068 21423 598 994 22478 655 24916
25009 553 630 26002 11 175 833 27926

29032 834

30255 759 31565 898 42 32654 837 34425
682 97 35081 999 37633 897 38056 483

39173 666

13551 14106 484 15158 324 16358 942
17083

Wygrane po zł 50

497 845 2148 369 740 3159 358 727 4100
444 52 5816 6751 7754 8302 706 9503 77

10289 760 12084 770 13292 371 98 14090
438 543 772 15932 16218 779 17521 18495

123 19056 896

22470 627 919 23052 717 25219 463 500
26153 69 630 791 838 27104 67 605 28258

817 29966

30474 27 31374 606 776 32171 919 33192

253 55 585 34213 35391 656 86 36813
38375 39421

Wygrane po zł 10

17 349 92 1282 766 2739 3239 445 4680
883 928 81 5156 57 86 229 497 611 40 864

6093 954 7083 133 342 764 8529 890 993
9115 86 734 929

Ciągnięcie III

140 620 795 928 1248 4233 6958 8582
10137 239 399 12460 812 13580 14747

934 16566 17398 18414 825 991

Ciągnięcie IV GŁÓWNE WYGRANE

Staża dzienna 20.000 zł. na Nr 60826.
Zł 50.000 na Nr 2793.
Zł 5.000 na Nr 125558.

Zł 2.000 na N-ry: 13656 24258 184620
Zł 1.000 na Nr 27798.
Zł 500 na N-ry: 841 24542 61899.

Zł 400 na N-ry 76061 79251 80500 83637
102826 116607 132726 155189 170435
182243.

Ciągnięcie III

140 620 795 928 1248 4233 6958 8582
10137 239 399 12460 812 13580 14747

934 16566 17398 18414 825 991

Tyłem dookoła świata

niewyczerpane pomysły zakładowe Ameryki

W najbliższych dniach dyrekcja paryskiej wystawy światowej będzie przyjmowała oryginalnych gości. Sprawa dotyczy pewnego małżeństwa, które przed pewnym czasem wyruszyło z miasta rodzinnego do Paryża, aby złożyć wizytę swym znajomym. Podróż jednak małżeństwo to odbywa w dość szczególny sposób. Ponieważ małżonek założył się z przyjaciółmi że przywiezie swą małżonkę do Paryża w wózku dziecięcym, godnie spaceruje po szosie po pychając przed siebie wózek, w którym siedzi jego żona.

Pomimo, że pomysł ten jest dość oryginalny, nie może on dorównać pomysłowi pewnego 15-letniego Anglika, Williama Masona, który wyruszył z Londynu w podróż dookoła świata nie mając grosza przy duszy, a przy tym jego odzież składała się z papieru gazetowego. Podróż ta podczas której William zużył 800 ubrań (oczywiście z papieru) trwała 6 lat. W ciągu tego czasu chłopiec przeszedł cały glob ziemski. Po powrocie w strony rodzinne odebrał od przyjaciela dwa funty, o które się założył.

Najszczególniejsze zakłady zawiera się w Ameryce. I dlatego nikogo nie powinno dziwić, że dwóch tamtejszych żarłoków założyło się o to, kto z nich zje więcej jaj. Zwycięzcą tych niezwykłych zawodów został ten, który zjadł kopę jaj. Kroniki tylko nie podają czy rekordzista ten przeżył swój wielki wyczyn.

Dwóch nurków amerykańskich założyło się znów o to kto z nich dłużej potrafi przebywać pod powierzchnią morza i zamurzyli się na 90 metrów. Na szczęście kapitan statku w porę dowiedział się o ich zakładzie i rozkazał ich wyciągnąć. Obaj nurkowie byli na wpół przytomni, gdy ich wyciągnięto z wody.

Jeden z najtrudniejszych i najszczególniejszych zakładów dokonał duński wędrowiec Mariusz Schröder. Nie wystarczyło mu wyruszyć w podróż dookoła świata bez grosza przy duszy, ale zastrzył jeszcze zakład przez warunek, że przez cały czas podróży będzie miał związane ręce. Tylko przez dwie godziny dziennie będzie miał ręce wolne od więzów. Podczas tych dwóch godzin musiał bowiem zarobić na utrzymanie i na dalszą podróż. Nawet podczas jedzenia i spania musiał mieć związane ręce. Dzięki niezwyklej sile woli

Schröder wygrał zakład.

Z tym wyczynem może współzawodniczyć tylko plan pewnego młodego Amerykanina, który zamierza przewędrować przez świat, chodząc do

tyłu. Podczas tej wędrowki nie może chodzić jak każdy zwykły śmiertelnik twarzą do przodu, tylko musi posuwać się naprzód chodząc tyłem. Ostatnio dowiedziano się, że ten

niezwykły wędrowiec przeszedł już kilka tysięcy kilometrów. Jest więc mocno prawdopodobne, że uda mu się w tak dziwny sposób przejść przez świat.

Bandyta zastrzelił towarzysza w czasie krwawego napadu na zagrodę

W nocy z soboty na niedzielę trzech zamaskowani mężczyźni wdarli się do chaty gospodarza Andrzeja Kordy w wsi Mierzeń (pow. myślenicki). Napastnicy dostali się do chaty przez okno w kuchni i z miejsca przystąpili do pładrowania w komorze, ponieważ Korda uchodzi za bogatego gospodarza.

Nie znalazłszy nic w komorze, napastnicy wtargnęli do izby mieszkalnej, gdzie spał Korda wraz z żoną i dwójkiem dzieci. Dwóch bandytów rzuciło się na Kordę a trzeci, nakrywszy pierzyną wieśniacz

kę, zaczął ją dusić.

Podczas walki z bandytami Kordzie udało się powalić jednego z nich na podłogę i uchwycić za gardło. Nie wiedząc, że i trzeci napastnik jest i izbie, Korda krzyknął do żony:

— Matka, daj siekierę!

W tym momencie jeden z bandytów strzelił do Kordy. W ciemnościach jednak chybił i kula zamiast ugodzić Kordę udkwiła w gardło jego towarzysza, stojącego nieco w tyle za wieśniakiem.

Bandyta jednak nie przeraził się swego czynu, ale z zim-

nym wyrachowaniem zbliżył się do rannego towarzysza, przyłożył mu łufę do skroni i pociągnął za cyngiel. Uczynił to w tym celu, aby ranny nie zdradził towarzyszy, gdy przyjdzie policja. Po dokonaniu tego zbrodniczego czynu bandyci uciekli zabierając 30 złotych.

Bandyty byli ubrani po miejsku. Przypuszcza się, że byli to przestępcy, którzy przed pewnym czasem opuścili mury więzienne i znów zabrali się do swej przestępczej działalności.

Zaalarmowana policja wszczęła energiczne śledztwo.

Napad na pociąg

BUENOS AIRES. — Pięciu zamaskowanych bandytów doznało napadu rabunkowego na pociąg pasażerski w pobliżu stacji kolejowej Gancedo na terytorium Chaco.

Bandyci sterroryzowali personel pociągu i wyrzucili z pociągu wagon kasę z pieniędzmi i przesyłkami wartościowymi. Następnie zmusił jednego z konduktorów do zatrzymania pociągu, a kiedy pociąg zwolnił biegu, wyskoczyli z pociągu i zbiegli.

Zarządzone za bandytami pociąg nie dał żadnych wyników. Zrabowaną z pociągu kasę znaleziono na cmentarzu w miejscowości Charata, położonej w pobliżu stacji kolejowej Gancedo. Łupem bandytów padło około 50 tysięcy pezów.

Morderstwo Polaka

BUENOS AIRES. — Donosząc z Montevideo, że został tam zamordowany emigrant polski Stanisław Szymański.

Jak wykazały przeprowadzone dochodzenia, sprawcami zbrodni są dwaj obywatele rosyjscy, którzy dokonali zbrodni w celach rabunkowych. Sprawców zbrodni ujęto.

Frontem do Morza!

Tajemniczy trup pod podłogą

Makabryczne odkrycie w Poznaniu

Cały Poznań żyje pod wrażeniem makabrycznego odkrycia; dokonanego wczoraj na ulicy Smolnej. Przy ulicy Smolnej 15 wykopano zwłoki mężczyzny, znajdujące się w stanie całkowitego rozkładu. Tajemnicze zwłoki przewieziono do zakładu medycyny sądowej, gdzie ma się odbyć sekcja.

W związku z odkryciem tych zwłok zaarrestowano kilka osób, których nazwiska dla dobra śledztwa są trzymane w tajemnicy.

Do domu przy ul. Smolnej 15, należącego do budownicz. Czajki, przylega niewielki plac, który Czajka wydzierżawił przed 3 laty 63-letniemu kamieniarzowi, Józefowi Walaszykowi. Kamieniarz wystawił na placu otwartą szopę, która służyła mu za warsztat, oraz wybudował małe domki z płyt betonowych, w którym zamieszkał.

Walaszyk był żonaty, ale żył w separacji z żoną. Żona jego mieszkała w sąsiednim domu i Walaszyk utrzymywał z nią dobre stosunki, ponieważ dość często ją odwiedzał. Kamieniarz miał trzech

synów. Dwaj najstarsi mieszkali u matki, a najmłodszy, Wacław, którym się opiekował ojciec, przebywał w klasztorze.

15 grudnia 1935 roku Walaszyk udał się w godzinach rannych do pracy i wszelki śluch po nim zaginął. Policja zajęła się tą sprawą i energicznie poszukiwała zaginionego, ale jej wysiłki nie dały pożądanego wyniku.

Po zaginięciu Walaszyka plac od Czajki wynajął cieśla Starzonek, który wraz z żoną i dzieckiem zamieszkał w betonowym domku kamieniarza i dorobił tam podłogę z desek, pozostałych po Walaszyku.

Najmłodszy syn Walaszyka, dowiedziawszy się o zaginięciu ojca, wystąpił z klasztoru i wszczął poszukiwania na własną rękę. Był przekonany, że ojciec został zabity. Przekonanie to wzbudził w nim straszny sen, jaki miał tej samej nocy, gdy zginął ojciec. Ujrzał wówczas we śnie ojca leżącego w kałuży krwi. Obok zaś niego leżała zakrwawiona brzytwa. Opowiadania Wacława o tym dziwnym śnie zrobiły swoje. Wkrótce wszyscy sąsiedzi opowiadali sobie, że Walaszyk padł ofiarą zbrodni, a niektórzy nawet głośno wymieniali nazwisko zbrodniarza.

W plotkach tych pojawiała się coraz częściej pogłoska, że Walaszyk został pochowany na placu, który wydzierżawił, a mianowicie w pobliżu betonowego domku, albo nawet w nim. Pogłoskę tę zdawała się potwierdzać niemila woń stęchlizny, która dawała się dotkliwie we znaki nowym lokatorom domku. Przypuszczali jednak, że woń powodują gąbki deski podłogi, które ułożono wprost na ziemi. Starzonek postanowił zmienić deski.

Zanim jednak zamiar ten zdołał wprowadzić w czyn za jąła się ta sprawa policja. Ostatnie upały spowodowały, że woń stała się wprost nie do zniesienia i mieszkańcy po-

bliskich domów mówili już tak głośno o tym, iż woń tę wydzielają rozkładające się zwłoki Walaszyka, że sprawą zajęła się policja. Na miejsce przybyła grupa robotników i przystąpiła do rozbierania podłogi. Rzeczywiście pod podłogą, na głębokości 30 centymetrów natknięto się na zwłoki

mężczyzny. Obok zwłok znaleziono ranne pantofle i szpadel. Czy to istotnie są zwłoki Walaszyka, ustalili dopiero sekcja.

Nowy lokator domku Starzonek zamieszkał chwilowo z rodziną przed szopą i nie zamierza wracać do makabrycznego domku.

Faktyczny stan wojenny w Ameryce

Bezustanne starcia strajkujących

Amerykańska opinia publiczna jest zatruwona nieustannymi starciami między policją a strajkującymi robotnikami. Starcia te są obecnie tak silne i tak częste, że przybierają charakter prawdziwej wojny domowej. Gazety roją się od fotografii i depesz, podających ostatnie wiadomości o rozszerzaniu się fali strajków i o interwencji policji. Wiadomości te są utrzymywane w takim duchu, jak gdyby były wiadomościami z frontu. Własna „wojna domo-

wa” odsunęła na drugi plan wypadki w Hiszpanii. Sytuacja międzynarodowa przestała interesować Amerykan, mających kłopoty z własnymi sprawami.

W niektórych miastach, gdzie strajki specjalnie przybrały na ostrości, panuje, wprawdzie nieoficjalnie, ale faktycznie, stan wojenny. Ulice bowiem tam roją się od policyjnych i wojskowych patroli, które rozganiają strajkujących.

Rekordowy przelot pilota na szybowcu z małym silnikiem

Na lotnisku wojskowym na Okęciu wylądował pilot niemiecki Fryderyk Auferman. Przelotu z Wrocławia do Warszawy dokonał on na słynnym niemieckim szybowcu wyczynowym typu „Grünau - Baby”, zaopatrzonym w miniaturowy, dwucylindrowy silniczek.

Platowiec tego rodzaju, zwany „motoszybowcem”, może odbywać podróż przy użyciu silnika, jak również po zatrzymaniu go jest w możności lecieć lotem żaglowym jak zwykły szybowiec.

Odległość od Wrocławia, wynoszącą w linii prostej około 500 km. lotnik niemiecki przebył stosując oba rodzaje lotu. Jak wynika z jego oświadczenia, silnik uruchomiony był na przestrzeni niecałych 250 km., reszta zaś drogi odbyła się lo-

tem szybowym. Całkowite zużycie benzyny wyniosło 18 litrów.

Piękny ten wyczyn, będący uowym międzynarodowym rekordem w dziedzinie matoszybownictwa jest jeszcze jednym dowodem wielkiego rozwoju lotnictwa popularnego w Niemczech.

HUMOR

WIECZNOŚĆ.

Małżonkowie siedzą przy kominku (zima). On wzdycha:

— Czy można sobie wyobrazić, jak długo trwa wieczność?

Ona: — Doskonale. Od chwili, gdy kupiłeś mój ostatni kapelusz.

Prof. Piccard znów poleci mimo wszelkich przeszkód do strat.

Słynny belgijski badacz najwyższych granic powietrza, profesor Piccard nie rezygnuje w dalszym ciągu z odbycia nowej wyprawy stratosferycznej. Lot ten miał się odbyć przed miesiącem, wskutek jednak wypadku balon zapalił się podczas napelniania go gazem i spłonął doszczętnie.

Nie zrażony tymi niepowodzeniami uczoney belgijski przygotowuje się obecnie do powtórzenia próby.

Polskie balonowe wytwórnie wojskowe w Jabłonie otrzymały w tych dniach list od Picarda, w którym zapytuje się on o warunki i termin,

w którym balon stratosferyczny mógłby być wykonany.

Jak sobie przypominamy a-eronauta belgijski bawił jakiś czas temu w Warszawie i zaznajomił się dokładnie z polskim przemysłem balonowym. W czasie pobytu nosił się on z powyższym zamiarem zamówienia w Jabłonie balonu stratosferycznego, co nie doszło jednak do skutku.

Obecnie sądzić należy, iż profesor Piccard zdecyduje się na kupno, balony nasze bostycznymi i najwytrzymalszymi wiem są bezsprzecznie najlepszymi na świecie.

Kina kieleckie:

Czwartak Matura

Palace: Władca podwójnego świata

WF. i PW. Zona dwóch mężów

Casino: Nocne motyle

Kupon ulgowy „K. Expressu Codz.”

Okazielemi kasa wyda bilet ulgowy w cenie 75 gr. na wszystkie miejsca w „CZWAR-TAKU”.

Trzeba wiedzieć...

Trzeba wiedzieć, że Kielce słyną również ze swego piwa, jakie produkuje najstarszy w mieście browar St. Dłużewskiego.

Piwo kieleckie cieszy się wielkim uznaniem wśród jego konsumentów i dociera daleko poza granice samych Kielc.

Dzięki wyśmienitej wodzie, jaką posiadają Kielce, dzięki wreszcie dużemu doświadczeniu i długoletnim próbom, browar St. Dłużewskiego zdobył swoją specjalność i piwo z tego browaru ma już swoją ustaloną opinię.

Browar St. Dłużewskiego produkuje piwo jasne i ciemne.

Cena piwa kieleckiego jest znacznie niższa od piwa innych browarów, a jego dobroć dorównuje najbardziej cenionym markom.

R.

Z bruku

Kradzież zegarka Z mieszkania p. Józefa Nowaka (Kielce, Maślana), skradziono zegarek wartości 40 zł.

Przez okno. Do mieszkania p. St. Grabowskiego (Kielce, Równa 1), wszedł przez otwarte okno nieznanu osobnik kradnąc zegarek, wieczne pióro i portmonetkę. Ogólna wartość skradzionych przedmiotów wynosi 86 zł.

W ten sam sposób okradziono p. Pierścińskiego Jana przy ul. Sniadeckich 23, zabierając mu ubranie wiszące na krześle.

Czy jesteś już członkiem L. M. K.

Elegancka Pani i elegancki Pan
nosi **OBUWIE** tylko z firmy hrześcijańskiej
Romana ZAPAŁY
Kielce, ulica Sienkiewicza Nr 67
Specjalność **BUTY OFICERSKIE**

Poczta balonowa w dniu otwarcia lotniska w Masłowie

Startujący w niedzielę w dniu 27 bm. z lotniska w Masłowie pod Kielcami balon „Gopło” zabierze obok dwóch ochotników-pasażerów również i pocztę, którą może nadać każdy pod dowolnym adresem w całej Polsce lub zagranicą.

Pocztę (pocztówki lub listy zakopertowane) należy zaopatrzyć w normalne znaczki pocztowe i oddać w dniu 25 bm. w biurze L. O. P. P. Powiatowym ul. Staszycy 4, lub w wojewódzkim: Dom PW. i WF gdzie należy dodatkowo uiścić opłatę na LOPP. w wysokości 10 gr. od pocztówki i 20 gr. od listu wagi do 20 gramów.

Poczta balonowa będzie również przyjmowana na lotnisku w Masłowie aż do chwili odlotu balonu „Gopło” t. j. do godz. 16-ej.

Podajemy program uroczystości związanej z otwarciem lotniska w Masłowie:

Godz. 8—10 Zlot samolotów, 10—11 Ustawianie samolotów, 11—12 Msza polowa, 12—13 Poświęcenie lotniska i przemówienia,

13—13.30 Otwarcie Ogólnokrajowych Zawodów modelarzy latających, 13.30—15 Pokazy akrobacji na samolotach i szybowcach, 15—16 Pokaz masowego skoku na

spadochronach, 16—16.30 Wzlot balonu wolnego z pasażerami i pocztą, 16.30—20 Loty pasażerskie, 20 Świętojanki na górach masłowskich i zabawy ludowe.

Co kilka minut, począwszy od godz. 7 rano, odjeżdżać będą autobusy z przed dworca kolejowego, oraz z Placu Marszałka Piłsudskiego.

Plan regulacji Silnicy dotychczas nie został zatwierdzony przez Ministerstwo

Do dnia dzisiejszego nie został zatwierdzony przez ministerstwo plan regulacji rzeki Silnicy. Fakt ten staje na prze-

szkodzie rozpoczęciu robót, a zwłoka odbija się fatalnie na stanie zatrudnienia robotników oczekujących na decyzję mi-

nisterstwa.

Dodać należy, że Zarząd Miejski w Kielcach rozporządza odpowiednim funduszem na regulację Silnicy i roboty mogą być natychmiast podjęte po otrzymaniu przychyłnej odpowiedzi czynników, abrobujących plany regulacyjne.

Rolnicy jadą do Łotwy

Z terenu powiatu kieleckiego wyjechało w bieżącym ty-

godniu 60 bezrobotnych rolników na roboty do Łotwy. Rekrutację przeprowadzał delegat Łotwy za pośrednictwem miejscowego biura Funduszu Pracy.

W ślad tej pierwszej partii pójdą następne. Ogółem Łotwa zapotrzebowała na stały pobyt kilkanaście tysięcy robotników rolnych, których rekrutacja odbywa się na terenie całej Polski.

ELEKTROWNIA w Kielcach Spółka Akc.

ELEKTRYFIKUJE

fabryki, warsztaty gospodarstwa domowe

na najdogodniejszych warunkach.

Sygnatura Km. 308/35

Obwieszczenie o licytacji ruchomości

Komornik Sądu Grodzkiego w Kielcach rewiru 3, Stanisław Janczur mający kancelarię w Kielcach ul. Sniadeckich Nr 33 na podstawie art. 602 k. p. c. podaje do publicznej wiadomości, że dnia 6 lipca 1937 r. o godz. 10 w Kielcach na miejscu zajęcia ul. Zagnańska tartak odbędzie się licytacja ruchomości, należących do Chaima i Mojżesza B-ci Dębskich składających się z 150 sztuk kłocy jodłowych różnych rozmiarów i grubości, 24 metrów bali w 3 kozłach, 10 metrów desek sosnowych stolarka w 3 kozłach 2 i 1½ calówki, 115½ metra desek jodłowych różnych rozmiarów w 17 kozłach, oszacowanych na łączną sumę zł. 4010.

Ruchomości można oglądać w dniu licytacji w miejscu i czasie wyżej oznaczonym.

Dnia 21 czerwca 1937 r.

Zapisz się na członka
P. C. K.

Kupon „K. Expressu Codziennego”

upoważnia do otrzymania w kasie kina „Palace” w Kielcach biletu w cenie 75 gr. na wszystkie miejsca

Odbiorniki sieciowe i grzejniki elektryczne, żelazka, imbryki, Kuchenki, grzałki do rurzek, poduszki i inne

do nabycia na dogodnych warunkach

w Radomskim T-wie
ELEKTRYCZNYM
Spółka Akc. w Radomiu
ulica Traugutta Nr 53

Kupon „K. Expressu Codziennego”

upoważnia do otrzymania ulgowego biletu w cenie 75 gr. do kina „Casino” na wszystkie miejsca z wyjątkiem łóż.

Tanio**i skutecznie**

Ogłaszajcie się w dziale drobnych ogłoszeń K. E. C.

Drobne ogłoszenia

Akwizytorzy ogłoszeniowi poszukiwani
Osobiste zgłoszenie w administracji „K. E. C.”

Regionalna grupa Świętokrzyska wystąpi w Warszawie na powitanie Króla Karola

W dniu wczorajszym wyjechała z Kielc do Warszawy regionalna grupa świętokrzyska w charakterystycznych strojach, która weźmie udział

w defiladzie przed królem Karolem II.

Grupa składa się ze 100 włościan z kielecczyny.

Czytajcie „Kiel. Express Codzienny”**Wyjeżdżając na urlop****PAMIĘTAĆ NALEŻY o**

zgłoszeniu swego adresu letniskowego w administracji „Kieleckiego Expressu Codziennego”

Kielce, ulica Sienkiewicza Nr 32

aby

otrzymywać swój dziennik na czas i bez przerw

BAR
i Restauracja

BRISTOL

KIELCE,
Sienkiewicza 21, tel. 12-19.

Dzisiaj specjalne dania barowe:

Szczupak fasz. z kłuskami 60 gr.
Ozorek cielęcy w sosie pomid. 50 „

Bef a la Stragonow 50 gr.
Kiełbasa z kapustą 40 gr.

Bigos firmowy 30 gr.

Ceny niezmiennione od 1935 r.

Prenumerata miesięczna „Kieleckiego Expressu Codziennego” łącznie z odnośnikiem do domu lub przesyłką pocztową w całym kraju 2 zł. 50 gr.

Ceny ogłoszeń: Za 1 wiersz milimetrowy w 1 szpalcie w tekście 40 gr., za tekstem 30 gr. Ogłoszenia drobne 10 gr. za słowo. Ogłoszenia matrymonialne w dziale „drobnych” 20 gr. za słowo. Komunikaty i wzmianki 1 zł. od wiersza. Komunikatów bezpłatnych nie umieszcza się. Za treść ogłoszeń redakcja nie odpowiada.